

խախուտ լինելը մարդ որքան խորն է գիտակցում, այնքան
աւելի սիրով է փարում ներկային:

Մինչդեռ վերնախլտում (տախտակամածի ետեւի մասում)
առեւտուրն էր տիրել, սպարդէկի (միջի մասի) վրա եռում էր
աշխատանքը: Այստեղ ածուխ են բեռնում, միւս կողմից ջուր
են քաշում շոգենաւ:

Ածուխի նաւը կանգնած է մեր շոգենաւին կից, ու մի
երկու տասնեակ ճապոնացի յարդէ գլխարկները գլխներին
կանգնած են խիստ շարքով նեղ տախտակի վրա՝ ածխանաւի
գոգից սկսած մինչեւ շոգենաւի տախտակամածը: Նրանք
անց են կացնում ձեռքէ ձեռք ածուխի զամբիւղները, որոնք
կարծես սլանում են օդի մէջ, եւ գործը առաջ է սլանում մի
զարմանալի աշխոյժով:

Ջուրը քաշում են մի փոքրիկ նաւակից, ուր բանում էին
մարդ ու կին, ամեն մէկը իր ջրմուղի գլխին: Կինը մարդուց
պակաս չէր աշխատում, մերթ ընդ մերթ նայում էր դէպի մեզ
մի լայն ժպիտով, որի միջից, աւա՛ղ, երեւում էին մրուրի նման
սեւ ատամները, իբրեւ ամուսնական հաւատարմութեան
գերագոյն նշան: Դա մի սովորութիւն է Ճապոնում, որ կինը
ցույց տալու համար, որ բացի իր մարդուց ոչ ոքի դուր գալու
ցանկութիւն չունի, սեւացնում է իր ատամները:

Հասաւ ժամանակը ամբը ելնելու:

Իմ ուղեկիցներին ճանկել էր արդէն մի ճապոնացի,
որ խոստանում էր մեզ առաջնորդել ռուսական խոհանոց
ունեցող մի հիւրանոց:

Սանդուխի տակ նաւակների մի այնպիսի խիստ